

Vänsterpress om Ukraina-krisen slutet av februari 2022

Natten till torsdag 24/2 meddelade Putin att ”en militär specialoperation” inletts i Ukraina. Det stod ganska snart klart att det inte rörde sig om en operation begränsad till östra Ukraina, utan om en storskalig militär attack mot hela Ukraina, med bl a flyngrepp på det flesta större ukrainska städerna, inklusive huvudstaden Kiev. De värsta olyckskorparna har visat sig ha rätt och konsekvenserna kommer att bli mycket stora, inte bara för de direkt inblandade parterna eller ens bara Europa, utan hela världen. Inte minst kommer detta att leda till att de som förespråkar kraftig militär upprustning kommer att få allt mer gehör. Fö är det för tidigt att förutspå vad som kommer hända, det beror ju också till stor del på den fortsatta utvecklingen.

När det gäller de artiklar som ingår i denna samling, så skrevs allihopa innan krigsutbrottet, utom den från *eFOLKET*, men det kan ändå vara intressant och ta del av vad man hade att säga och i vilken mån man förutsade denna utveckling.

Det finns dock en artikel som förtjänar ett mindre smickrande omnämmande, nämligen från *Proletären*, som utmärker sig genom i stort sett enbart konstatera att Putin erkänt de ukrainska regionerna Donetsk och Lugansk som självständiga och att detta har fördömts av västmakterna. Därmed framstår det som man i det stora hela stöder Ryssland i denna konflikt. Uppenbarligen förmådde eller ville inte artikelförfattaren begripa innebörden av Putins uttalanden och den omfattande ryska militära uppladdningen kring Ukraina under de senaste veckorna. Det ska bli intressant att se hur *Proletären* reagerar på den senaste utvecklingen.

Se även: [Om Ukrainakrisen – januari 2022](#), [Om Ukrainakrisen – februari 2022](#), och artiklarna [Nytt från Natoland](#) (av Tariq Ali) och [”Vi befinner oss i ett sämre läge än under kalla kriget”](#) (av ryske vänsterhistorikern Ilja Budraitskis).

MF 24/2 2022

Innehåll

eFOLKET	1
<i>Det ryska folkets reaktion mot militarismen kommer att bli avgörande</i>	1
Flamman	2
<i>”Det kommer att bli värre för många ukrainare”</i>	2
Internationalen	3
<i>Putin som Stalin om Ukraina</i>	3
Offensiv	4
<i>En vecka i skuggan av krigshotet</i>	4
<i>Ukrainakrisen – allvarlig eskalering</i>	8
Proletären	9
<i>Spänt i östra Ukraina – Ryssland erkänner Donetsk och Lugansk</i>	9

eFOLKET

Det ryska folkets reaktion mot militarismen kommer att bli avgörande

Ledare

eFOLKET, 24/2 2022

Militaristiska tongångar ljuder nu på presskonferenser och i medier världen över. Svenska journalister kräver besked om vapensändningar till Ukraina och borgerliga politiker twittrar ihärdigt krav på NATO-anslutning.

Vladimir Putins national-konservativa regering rättfärdigar sin våldsaktion med hotet mot Ryssland som en anslutning av Ukraina till NATO skulle innebära. Men också med nationalistiska och unket storryska argument, kryddade med anti-socialistisk retorik.

I Ukraina finns starka national-konservativa, och även rent fascistiska, strömningar. Militaristiska grupper har envist hävdad en NATO-anslutning som ett oeftergivligt mål. Att NATO-anslutning är ett mål som regeringen inte kan tänka sig att backa ifrån klagade Ukrainas ambassadör i Sverige med emfas häromdagen i en intervju med Sveriges Radio. Och en ukrainsk kvinnlig "forskare vid Stockholms universitet" lade i morse ut texten i svensk radio om att sanktionerna mot "ryssarna" måste nu bli hårda. Och, tillade hon, Sverige måste förstås bestämma sig för att skicka vapen.

De reaktionära och militaristiska krafterna i Ukraina har nu, genom Putins militära attack, fått luft under vingarna. Agitationen uppifrån handlar om att motstå *ryssarna*, och krav på militärt bistånd från "Väst" framförs med stor energi.

Men det är inte *ryssarna* som nu militärt angripit Ukraina. Angreppet har beslutats och genomförs av en militaristisk, storrysk statsledning. Inte av det ryska folket.

En lösning handlar inte om vapen. Den handlar om att rycka upp militarismen med rötterna. Och det ryska folkets reaktion kommer att ha en avgörande betydelse för igångsättandet av en process som leder till fred, mellanfolklig vänskap och internationalistisk solidaritet.

Det var det ryska arbetande folkets revolution under parollen *Ner med kriget!* som 1917 inledde det pågående världskrigets avslutande. Idag kan det ryska folkets krigsmotstånd bli inledningen till en process för avrustning och upprättande av mellanfolkliga relationer präglade av anständighet. Detta förutsätter att också vi, i Sverige och andra "västländer", mobiliserar mot militarismen på vår hemmaplan. Det betyder att en internationell rörelse måste skapas för upplösning av militäralliansen NATO, avrustning och skrotande av alla kärnvapen.

Naturligtvis kommer det nödvändiga pacifistiska programmet aldrig att genomföras av politiska krafter som är knutna till det militär-industriella komplexet. Liksom i Ryssland 1917 måste fredskampen bäras fram av genuint demokratiska och socialistiska arbetarorganisationer och en bred freds- och miljörelse.

Vladimir Putin har i natt hotat världen med kärnvapen. I denne nationalistiske psykopats värld tycks massakrer i enorm skala ingå i den "fredsfrämjande" arsenalen av mordverktyg. Exakt samma logik som USA:s ledare använde när de lät de "fredsframtvängande" atombomberna falla över Hiroshima och Nagasaki.

Måtte världens folk med kraft klargöra att **NU RÄCKER DET!**

Och måtte Rysslands folk på nytt visa världen vägen!

Flamman

”Det kommer att bli värre för många ukrainare”

Jonas Elvander

Flamman, 23/2 2022

Efter att Ryssland erkänt de ukrainska utbrytar-republikerna och skickat ”fredsbevarande” trupper till området är länderna närmare krig än någonsin. Men det innebär fortfarande inte att Ryssland planerar att invadera, menar den ukrainske sociologen Volodymyr Isjtjenko i ett samtal med *Flamman*.

Hur bör man tolka Vladimir Putins tal och hans beslut att erkänna republikerna i Donetsk och Lugansk?

– Detta är en fortsättning av Putins aggressiva diplomati, men det är inte början på en invasion. En sådan är fortfarande inte trolig, eftersom det vore självmord av Ryssland. Detta är ett sätt att ytterligare höja insatserna i frågan om Natos utvidgning till Ukraina. Putin visar att han är redo att erkänna Donetsk och Lugansk, men Ryssland stödjer fortfarande Minsk-avtalet. Det är Ukrainas regering som är lättad över att nu kunna säga att fredsavtalet är dött.

Så risken för krig är mindre än vad som rapporteras?

– Det kan eskalera snart. Det talas om att Ryssland kan försöka ta över hela Donbass-regionen [separatisterna kontrollerar omkring en tredjedel av området, reds. anm.]. Det skulle leda till krig, men det skulle inte bli en fullskalig invasion som västerländsk media hävdar. Om Ryssland inte är nöjda med eftergifterna från väst skulle Putin kunna tvinga fram ett nytt fredsavtal, ett ”Minsk 3”, som är ännu hårdare mot Ukraina. De skulle också kunna destabilisera Ukraina och fortsätta med hybridattacker och cyberattacker. Terrorattacker kan också bli möjliga.

– Detta kommer att utlösa en stark nationalistisk relation i Ukraina och öka intoleransen hos dem som inte gillar ”nationella förrädare”. Det kommer att bli värre politiskt för många ukrainare. Putins tal var också ämnat att skrämja bort utländska investerare från Ukraina. Det är inte som att vi har särskilt mycket av den varan ändå, men nu kommer det att bli omöjligt att locka investeringar.

Ryssland har befunnit sig militärt i den separatistkontrollerade delen av Donbass i över åtta år. På vilket sätt kan det ses som en ”invasion” när de skickar ytterligare trupper dit?

– Det finns flera tolkningar av detta. Trupperna är på väg och Ryssland är nöjt om de kan öka hotet om invasion och använda det för att skrämja väst till eftergifter. Men det betyder inte att de faktiskt kommer att invadera. Putin höjer insatserna och vidtar alla åtgärder som behövs för att invadera, såsom att erkänna republikerna, utan att nödvändigtvis göra slag i saken.

Vilka eftergifter skulle det kunna vara? Givet att de han krävt hittills är så stora att de i princip anses omöjliga att infria.

– Det skulle kunna vara att Nato monterar ned sin militära infrastruktur nära Rysslands gränser, och så klart att de ger garantier för att Ukraina inte kommer att gå med i Nato. Jag tror inte att han kommer kräva att någon lämnar Nato. Jag är säker på att någon uppgörelse kan nås.

Vad innebär detta för Minskavtalet? De skrevs under 2014 med målet att skapa fred och sakta återintegrera de separatistkontrollerade områdena i Donbass i Ukraina som autonoma republiker. Är avtalet verkligen dött nu, som politiker i väst hävdar?

– 2014 valde Ryssland att inte använda sig av Krim-strategin i Donbass och formellt annektera regionen. De gav i stället tillbaka området till Ukraina och krävde att de skulle återintegreras men med bred autonomi. De ukrainska regeringarna under både Viktor Porosjenko och Volodymyr Zelenskyj var redo att implementera Minskavtalet, men det hindrades varje gång av den ukrainska extremhögern. De mördade fyra soldater i ett bombdåd samtidigt som parlamentet skulle rösta om det 2015. Ryssland är öppet för att avtalet ska träda i kraft. Zelenskyj var också det inledningsvis men har ändrat sig. Från början hade det stöd av en majoritet av Ukrainas befolkning men detta stöd har eroderats eftersom inget har hänt på åtta år. Rysslands militära mobilisering längs gränsen inleddes direkt efter den ukrainska regeringens beslut att införa sanktioner mot den proryska politikern Viktor Medvetjuk [som tros vara en nära vän till Putin, reds. anm.] i början av förra året. Det var ett led i regeringens förtryck av oppositionen. De har också stängt oppositionella tv-kanaler utan något domstolsbeslut. Konsekvensen av detta är att Ryssland har slutat tro att någon ryskvänlig politiker någonsin kommer att ingå i en ukrainsk regering igen.

Hur anser du att vänstern bör förhålla sig till denna fråga, ur ett ukrainskt perspektiv?

– Vänstern borde inte bara reagera på vad Nato gör. Den bör alltid stödja arbetarklassen, kvinnor, minoriteter och så vidare. Det råder bred enighet om hur vänstern bör förhålla politiskt på nationell nivå. Men så fort det gäller den internationella och geopolitiska nivån är åsikterna väldigt olika. Det finns inte ens utrymme för en vettig diskussion. Till exempel finns det en EU-positiv och en EU-skeptisk vänster. Enligt samma logik finns det en vänster som stödjer Ukraina, en som hävdar att det är imperialistiskt att göra det, medan andra i sin tur anklagar dessa senare för att bidra till rysk imperialism.

– Det europeiska säkerhetssystemet är avgörande och borde vara en viktig fråga för vänstern. Det borde föras en debatt om hur det kan breddas till att inkludera både Ukraina och Ryssland. Det skulle kunna bestå av en allians som sträcker sig från Lissabon till Vladivostok. Eller från Vancouver till Vladivostok. Det var Gorbatjovs dröm. Vänstern borde vara involverad i diskussioner om detta och hålla en högre profil. Just nu är sådana visioner dock avlägsna. Det spelar ingen roll vem som ersätter Putin, för så länge Nato fortsätter att utestänga dem kommer Ryssland alltid att se alliansen som ett hot.

Internationalen

Putin som Stalin om Ukraina

Håkan Blomqvist

Internationalen 24/2 2022

”Den senaste försämringen av den ukrainska frågan är intimt sammanbunden med Sovjetunionens degeneration, fascismens framgångar och annalkandet av nästa imperialistiska krig.” Byt ut Sovjet mot Ryssland och den landsförvisade ryske revolutionären Leo Trotskijs ord från maj 1939 känns kusligt aktuella.¹ Det skriver Håkan Blomqvist.

Putins annektering – för det är vad det handlar om – av regionerna Donetsk och Lugansk i östra Ukraina driver Europa mot en ny period av storkrig. Redan rullar de ryska stridsvagnarna in i ”folkrepublikerna” för att skydda deras oberoende, som det heter i Kremles propaganda. Om de ska rassla vidare för att ta kontroll över hela de aktuella länen (oblast på ryska) vars större delar inte hålls av utbrytarna, är när detta skrivs obekant, eller om de avser att bryta igenom söderut för att via Mariopol erövra en landväg till Krim. Oavsett vad utgör

¹ Hela Trotskij-artikeln (som egentligen skrevs 22 april) finns i svensk översättning: [Frågan om Ukraina](#)

angreppet en våldsamt attack mot Ukraina i linje med det gamla Tsarrysslands imperialism och Stalintidens repression mot den ukrainska nationen.

Bilden är ett montage. Originalfoton: Kreml.

Till skillnad från bolsjevikrevolutionen 1917 som med Lenin i spetsen garanterade nationernas självbestämmanderätt – från Finland och Polen till Ukraina – kom Stalinregimens terror att radera ut alla sådana principer, inte minst för just Ukraina. Likt Putins uttåg uttåg idag om att Ukraina inte är en riktig nation utan bara en del av Ryssland kom Stalintidens förryskningspolitik att söka utradera ukrainsk identitet. Den ukrainska massvålden i början av 1930-talet med miljontals döda har, inte utan kritik, beskrivits som Stalinväldets svältkrig mot den ukrainska nationen. Även om detta ”bara” orsakades av tvångskollektiviseringen och kriminell nonchalans är spåren i Ukrainas kollektiva minne outplånliga.

Ett sätt för Stalintiden att söka utplåna dem utgjordes av de så kallade Moskvarättegångarna i mitten av 1930-talet där Leo Trotskij och de åtalade och senare avrättade gammelbolsjevikerna anklagades för att med hjälp av fascismen stödjade ukrainsk nationalism för att bryta loss Ukraina från Sovjetunionen. Tongångarna känns igen.

Det är de tidigare tsaristiska, sovjetiska och senare ryska försöken att kuva ukrainsk identitet och nationella oberoende som sporrat ukrainsk extremnationalism och fascism då som nu. Och som passar imperialistiska stormakters krigsspel som hand i handske.

Låt oss hoppas att den nuvarande eskaleringen inte motsvarar utvecklingen i maj 1939. Och att vi ännu har tid att få Europas – inklusive Rysslands – fredskrafter på fötter, mot alla odds.

Offensiv

En vecka i skuggan av krigshotet

Reportrar från Sotsialisticheskaya Alternativa, ISA i Ryssland

Offensiv 23/4 2022

President Putin har nu meddelat att Ryssland kommer att erkänna självständigheten för de två omtvistade regionerna i Ukraina – Donetsk och Luhansk. Han har instruerat ryska trupper att agera som ”fredsbevarare”. Detta markerar ytterligare ett extremt

farligt skede i vad som kan sluta som det värsta kriget som har setts i Europa sedan andra världskriget.

Krigshetsare har piskat upp hysterin i över tre månader nu. Västmakter meddelade att den ryska ockupationen av Ukraina skulle börja kl 03 lokal tid den 16 februari. När deadline närmade sig blev krigshärjarnas skrik högre och högre, och en viss panik inträdde i Ukraina. Regeringen tillkännagav mobiliseringen av trupper och reservister. Tjugo charterflyg organiserades för att låta rika oligarker och deras familjer fly, medan militärt bistånd och utrustning strömmade in i Ukraina.

Samtidigt ombads befolkningen att ”inte få panik”!

När tidsfristen passerade suckade många ukrainare av lättnad när de vaknade på onsdagen. Men spänningarna fortsatte att eskalera. Vita huset hävdade att invasionen av Ukraina var nära förestående. Boris Johnson sa att Kreml kommer att ta över hela landet, och Storbritanniens utrikesminister Liz Truss att Ryssland hotade ta över Östeuropa.

Kreml motsatte sig dessa påståenden och förnekade att de hade planer på att invadera. Men istället för att lämna de ryska trupperna i Belarus ”för gemensamma övningar” meddelades det att de skulle stanna för alltid. Ryssland inledde test av hypersoniska ballistiska missiler.

Helgen såg oroande nya tecken. Fredagsmorgonen började med artillerield längs gränsen mellan Kievkontrollerade territorium och de omtvistade republikerna i östra Ukraina – Donetsk och Luhansk (DNR/LNR). Som lokalbefolkningen påpekar var detta inte särskilt nytt eftersom kriget har pågått i 8 år, med över 14,000 som har mist livet, men detta var en dramatisk ökning. OSSE-observatörer (Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa) rapporterar att de ägde rum på mer än 30 platser.

På måndagen ägde ett tv-sänt möte i det ryska säkerhetsrådet rum. Den ena efter den andra krävde ett erkännande av de två omtvistade republikerna DNR/LNR. När en polischef gick utanför manus och sa att han stödjer uppmaningen till DNR/LNR att gå med i Ryska federationen korrigerades han av Putin, som sa att det bara handlade om att erkänna två oberoende republiker.

Putin när han skriver under erkännandet av självständigheten för Donetsk och Luhansk den 21 februari (Foto: CC).

Senare på måndagskvällen dök Putin upp på tv för att ”tala till nationen”. Han avslutade med att tillkännage att Ryssland nu officiellt skulle erkänna DNR:s och LNR:s oberoende och suveränitet. Ryska trupper har beordrats in i de två republikerna som ”fredsbevarare”. Inom några timmar har det rapporterats att ryska stridsvagnar redan finns i Donetsk.

Detta är ett extremt farligt drag. Det är redan klart att det kommer att bli konflikt om var gränserna för de ”oberoende republikerna” kommer att gå. Varken DNR eller LNR ockuperar hela de tidigare Donetsk- och Luhansk-regionerna. Betydande delar av regionen är fortfarande under Kievs kontroll – i Donetsks fall över 40 procent av befolkningen på 4 miljoner och två tredjedelar av området.

Om ”fredsbevararnas” roll är att ta sig an de ukrainska trupperna vid den nuvarande frontlinjen för att ta över hela dessa regioner finns det en mycket verklig fara för att kriget eskalerar dramatiskt bortom kontroll.

Under helgens säkerhetskonferens i München uttryckte Ukrainas president Zelenskyj starkt missnöje över den västerländska passiviteten. Men bakom de blodtörstiga talen av sådana som Boris Johnson föll Zelenskys uppmaningar att starta ”förebyggande sanktioner” mot Ryssland för döva öron.

Under Münchenkonferensen meddelade Frankrikes president Macron att han hade fått ”personliga försäkringar” från president Putin. Nästa avsedda steg var en återgång till ”NormandiefORMATET” – förhandlingar mellan Frankrike, Tyskland, Ukraina och Ryssland om genomförandet av Minsk 2 och statusen för DNR/LNR.

Det blir långt ifrån lätt att komma överens. Ryssland kommer att använda de facto-ockupationen av de två republikerna för att sätta en enorm press på Kiev, även om ryska trupper inte tränger sig längre in i landet. Zelenskyj kommer samtidigt att utsättas för en enorm press att inte ge efter. Men själva existensen av DNR/LNR kommer att hindra Ukraina från att någonsin gå med i Nato eller EU; stater som inte kan garantera sina egna gränser accepteras inte.

De som bor i DNR/LNR bär bördan av krisen. Under helgen tillkännagav de proryska krigsherrarnas ledare mobiliseringen till sina försvarsstyrkor och evakuering av kvinnor, barn och äldre till Ryssland. Tiotusentals flydde över natten men lämnades att sova i föråldrade bussar i minusgrader.

Många rapporter inifrån DNR/LNR tyder på att det finns en stor skepsis mot myndigheterna. Personer som pratar anonymt med pressen säger att attackerna överdrivs, och klagar på att de inte kan prata öppet per telefon eftersom de vet att de blir avlyssnade. Som en kommenterade: ”De välbärgade, affärsmännen, bankirerna och banditerna – de flydde alla 2014”.

Ukraina kommer sannolikt att få lida av konsekvenserna för en lång tid framöver. Utländska företag har flytt och det har skett ett utflöde på 15 miljarder dollar som ett resultat av den förhöjda krigsfebern, en summa i skuggan av de drygt 2 miljarder dollar i ekonomiskt stöd som utlovats av USA och EU den senaste veckan.

Den nuvarande situationen är en del av den växande polariseringen och omställningen av världen mellan amerikanska och kinesiska imperialistiska intressen. Nato har intensifierat sin närvaro i Östeuropa, med baser i Polen, Rumänien och de tre baltiska staterna, som alla gränsar till före detta Sovjetunionen. 12 000 Natotrupper stödjer dessa länders egna trupper på en kvarts miljon.

Sedan 2016 har USA skickat militärt bistånd värt 1,65 miljarder dollar till Ukraina, medan Storbritannien har skickat 1,7 miljarder dollar sedan 2020. Nu har Nato snabbt skickat fler enheter och utrustning till Ukraina och dess grannar. Detta är en verklig konsekvens av Biden-

administrationens hårda politik, som utnämner Kina som ”huvudkonkurrenten” och Ryssland som ”den farligaste”.

Kremls militära strategi inkluderar ”hybridkrig” – elektronisk krigföring, inofficiella trupper (legosoldater), politisk inblandning och provokationer. Men Moskva är inte ensamma om detta. USA, brittiska, franska och andra imperialistiska krafter har länge använt sådana metoder. Den farliga blandningen av västerländsk krigshets och ryskt cyberkrig har skapat en situation som snart kan vara omöjlig att kontrollera.

Kremls politik har hårdnat under det senaste decenniet. Under Putins första decennium vid makten ”samarbetade” Kreml med Nato, som fick använda en flygbas i Ryssland som en mellanstation för Afghanistan. När Putin först blev vald talade Putin till och med om möjligheten av att Ryssland går med i Nato!

Idag oroas USA-imperialismen av att det kinesisk-ryska samarbetet ökar. Under vinter-OS i Peking undertecknade Xi Jinping och Putin ett nytt avtal för Ryssland att öka energitillförseln till Kina i utbyte mot gemensamt motstånd mot nya ”färgrevolutioner”.

Även Putins auktoritära regim måste ta hänsyn till om ryssarna kommer att acceptera ett krig om Ukraina. År 2022 är inte 2014, då en massiv patriotisk våg blev resultatet av övertagandet av Krim. De flesta ryssar brottas idag med lägre levnadsstandard, ökande inflation och över en miljon fler dödsfall under pandemin. Misstron till allt som regeringen säger växer. Det finns även rapporter om motstånd mot en fullständig invasion även från arméns och specialtjänsternas led.

Denna situation visar på vad vi sa för 30 år sedan, när Sovjetunionen kollapsade: återupprättandet av kapitalismen garanterar varken levnadsstandarden eller nationella och demokratiska rättigheter.

Socialister tar inte parti mellan de olika imperialistiska makterna. Oavsett om ryska påståenden om att det var den ukrainska armén som startade artilleribeskjutningen eller från Kiev (genom Vita huset) att styrkorna i de omtvistade republikerna var ansvariga är sanna eller inte är det inte den viktigaste frågan. Det är också möjligt att attackerna inte har sanktionerats av Kreml, utan organiserades av de reaktionära ledarna för de två republikerna för att pressa Ryssland till att ingripa.

I centrum för denna fråga står Ukrainas rätt att vara en självständig stat. International Socialist Alternative uttalar sig villkorslöst för den rätten. Alla imperialistiska trupper, oavsett om de är från Ryssland eller Nato, bör dras tillbaka från Östeuropa omedelbart.

För att minska spänningen bör ryska trupper som för närvarande ligger längs gränsen återvända till barackerna. Ukrainas självständighet hotas dock lika mycket av konflikten mellan de ekonomiska stormakterna. Naturresurserna i landet, bankerna och de stora företagen bör tas ur händerna på oligarkerna och multinationella företag, och övergå i offentligt ägande under demokratisk arbetarkontroll.

Samtidigt måste Ukraina respektera rättigheterna för landets minoriteter och regioner samt språkrättigheter. Om en minoritet eller region vill ha självstyre, eller till och med avskilja sig, bör den ha rätt att göra det. Men alla beslut måste fattas utan någon militär närvaro, och i demokratiska omröstningar, kontrollerade av lokalbefolkningen.

Socialister har inget förtroende för någon av de imperialistiska makterna. Västmakterna har gång på gång visat – i Irak, Syrien, Serbien, Libyen och på andra håll – att man inte är en garant för demokrati eller suveränitet. De försvarar kapitalistklassens intressen i sina egna stater.

Ryssland är verkligen inte heller någon försvarare av det ”slaviska” folk som det utger sig för att stödja – dess handlingar mot det ryska folket självt visar det. Den ryska staten agerar för att stödja den ryska oligarkens intressen.

Socialister uppmanar till en massiv antikrigs- och antiimperialistisk rörelse. Detta är inte den lättaste uppgiften, eftersom många som skulle ha motsatt sig imperialistiska attacker mot länder som Irak nu är splittrade. Vissa stödjer Ryssland och Kina i opposition till USA-imperialismen, andra motsätter sig rysk aggression och ger fullt stöd till Ukraina och dess imperialistiska stödjare.

Som socialister kan vi dock inte stödja någon av de imperialistiska makterna. Ukrainas öde som ett självständigt land fritt från ingripanden utifrån kan inte anförtros åt den styrande eliten i varken Väst eller Moskva. Endast den ukrainska arbetarklassen kan göra detta. Om den organiserades för att försvara sina hem och jobb från militära attacker skulle det utgöra en kraftfull vädjan om solidaritet till arbetare i Ryssland, Europa och USA samt öppna vägen för ett slut på krigshot, garantera självbestämmande och öppna för ett nytt demokratiskt socialistiskt samhälle.

Ukrainakrisen – allvarlig eskalering

Per Olsson

Offensiv 23/2 2022

Putinregimens beslut att erkänna utbrytarrepublikerna Luhansk och Donetsk i östra Ukraina utgör en ny eskalering i en redan mycket laddad imperialistisk maktstrid. Moskva har också beslutat att skicka ”fredsbevarande” styrkor till Luhansk och Donetsk, som bara delvis kontrolleras av de separatister som Ryssland stödjer.

USA, EU och Storbritannien (Väst) har svarat med nya sanktioner och den tyska regeringen har aviserat att gasledningen Nordstream 2 tills vidare stoppas.

Den nya vändningen, som har föregåtts av militär uppladdning och en rad resultatlösa toppmöten ([läs mer här](#)), är dödsstöten för det Minsk-avtal som slöts 2014-2015 som skulle ge fred i östra Ukraina, men som samtliga undertecknare aldrig har känt sig bundna av. Sedan 2014 har det rått ett konstant krigstillstånd och drygt 14,000 människor har dött i de strider som rasat. Under samma tid har Luhansk och Donetsk blivit allt mer avskilda från resten av Ukraina och har knutits allt närmare Ryssland, som betalar löner och pensioner samt beviljat en fjärdedel av utbrytarrepublikernas befolkning ett ryskt medborgarskap.

Putinregimens erkännande utgör den våldsamma kulmen på den ryska imperialismens strävan att säkra total kontroll över utbrytarrepublikerna och sätta ytterligare press på Ukrainas västvänliga regering samt om möjligt bromsa Natos expansion österut. Kanske anser den ryska imperialismen att man nu har uppnått sina mål.

– Putin har fått det han vill ha – ytterligare en del av Ukraina – och sedan stannar det där. Jag tror inte att Ryssland kommer att gå in med större styrkor för att ta ännu mer av Ukraina. Putin har visat sin hemmapublik att han har vunnit mot Nato och Väst och då behöver han inte riskera tusentals ryska soldaters liv genom att gå vidare, menade SVT:s Bert Sundström i en analys.

Men krisen är inte över och eskaleringen kommer att följas av upptrappade strider i östra Ukraina. Riskerna är överhängande för en utveckling liknande den som föregick Georgienkriget 2008.

Det kan inte heller uteslutas att ytterligare ryska trupper skickas för att erövra ännu större landområden och säkra sjövägarna till Krim, som Ryssland annekterade 2014. Till skillnad

från 2014 kan dock Putinregimen inte räkna med att fortsatta krigsinsatser har stöd på hemmaplan.

Även om Moskva inte går vidare med militära insatser, utan börjar dra ner på den väldiga styrka man har samlat vid Ukrainas gränser, förblir läget ytterst spänt med fortsatt militarisering av Ukraina när Väst drar en röd linje genom landet gentemot Ryssland och samtidigt fortsätter att förstärka sin militära närvaro i östra Europa och Östersjöområdet. Utvecklingen innebär att vanliga människor i Ukraina blir bestulna på sina rättigheter och framtid samt att de mer än någonsin tvingas leva mellan hammaren och städet.

Som Offensiv skrev i förra numrets ledare är det bara arbetarnas och de fattigas självständiga organisering och kamp som kan bygga en rörelse som är stark nog att bekämpa och besegra makteliternas krigshot samt splittrande nationalism. Varje steg som kan främja denna kamp och organisering i Ryssland och Ukraina måste ges allt stöd.

Som socialister är vi kompromisslösa motståndare till imperialism och militarism. Inget stöd kan ges till Putins regim eller Västimperialismens regeringar, som förenas i en cynisk maktpolitik som arbetarna får betala och vars vapenarsenaler utgör ett stadigt växande hot mot fred, demokrati och folkens rätt till nationellt självbestämmande.

Den strid om makt och prestige på världsarenan som Rysslands härskare och de i Väst utkämpar om Ukraina och helt över huvudet på dess invånare har gett en förvarning om de våldsamma konflikter som följer i spåren på kapitalismens kris och de tilltagande interimperialistiska motsättningarna.

Kamp för fred och nedrustning är en kamp mot det kapitalistiska system som regerar med förtryck och våld och som idag skakas av ”en uppsjö av extraordinära kriser”, enligt den nyligen avslutade säkerhetskonferensen i München. Alla dessa samverkande kriser har sin yttersta orsak i den globala kapitalismens återvändsgränd och förstörelse av planeten.

- Alla utländska trupper måste dras bort från Ukraina och dess gränser samt från östra Europa.
- Bygg ett motstånd mot krigshets och militarismen.
- Varken Putin eller USA och Natoregeringarna.
- För en demokratisk socialistisk värld i fred och frihet.

Proletären

Spänt i östra Ukraina – Ryssland erkänner Donetsk och Lugansk

Marcus Jönsson

Proletären 22/2 2022

De senaste dagarna har stridigheter åter blossat upp i och runt de självutropade folkrepublikerna Donetsk och Lugansk i östra Ukraina – som Ryssland erkänner som självständiga sedan i måndags. Proletären har pratat med boende i Donbassregionen, som inte lämnar hemmet i onödan.

Samtidigt som stridigheterna åter intensifierats runt de självutropade folkrepublikerna Donetsk och Lugansk i Donbassregionen i östra Ukraina – och som Moskva på måndagen meddelade att man erkänner – har också propagandakriget intensifierats.

I måndags uppgav Moskva att rysk militär dödat fem ukrainska soldater som försökte ta sig över gränsen till Ryssland, och i striden också förstört två ukrainska militärfordon. Kiev har förnekat att det överhuvudtaget skulle ha befunnit sig några soldater nära gränsen.

Den ukrainska regeringen förnekar också att Ukrainas armé inlett eller planerar en attack på Donbass. Men bara i lördags rapporterade OSSE:s observatörer om sammanlagt fler än 1.500 brott mot vapenvilan, 591 i Donetsk och 975 i Lugansk.

Det är också långtifrån säkert att regeringen och försvarsmakten har kontroll över alla trupper. Bland annat ingår den ökända högerextrema Azovbataljonen sedan 2015 i Ukrainas nationalgarde. Det finns också andra paramilitära högerextrema grupper som deltar i kriget mot så kallade proryska rebeller i östra Ukraina.

Proletären har pratat med en kvinna i Lugansk på den regeringskontrollerade sidan, omkring fem mil från kontaktlinjen som skiljer den från den självutropade folkrepubliken. På grund av rädsla för repressalier vill hon vara anonym.

– Det är väldigt spönt här. Ingen går ut mycket utanför hemmet, bara om de behöver. Alla håller sig för sig själva och pratar inte mycket med varandra.

Det är också en förvärrad ekonomisk situation för de boende i Lugansk, och det saknas pengar i bankomaterna.

– Priserna höjs nu på allt i hemmet, värme, el och gas. Vi har tagit bort elementen för vi inte hade råd att betala och eldar med kol nu istället. Och matpriserna går upp hela tiden.

Ledningarna i de självutropade republikerna har kallat alla män till allmän mobilisering, samtidigt som man inlett evakuering av kvinnor och barn till Rostovregionen i västra Ryssland.

– Men här finns ingen evakuering. Det finns bara rädsla och ångest i varje hem. Vi har ingen möjlighet att åka härifrån, vi har inga pengar.

Ett annat anonymt vittnesmål får vi från Odessa, staden där fascister brände 46 personer till döds i Fackföreningarnas hus den 2 maj 2014 och skadade flera hundra, i samband med Majdankuppen i Kiev. Där är det inte lika oroligt som i Lugansk.

– Situationen är som vanligt, men kontakten mellan människor är spänd. Det är få som vågar diskutera, det görs bara bland goda vänner. De flesta tror inte att det ska bli något krig, men är ändå rädda att det blir så.

– Annars går livet som vanligt, det är jobb, hem och titta på tv. Det är mycket folk på gatorna i centrum och allt fungerar som vanligt, bussarna går och restauranger, bio och teater är öppna.

Efter att Rysslands president Vladimir Putin på måndagkvällen skrev under ett presidentdekret om att erkänna republikerna Donetsk och Lugansk, meddelade han också att Ryssland sänder fredsbevarande trupper till de båda utbrytarrepublikerna.

Det ryska erkännandet av de båda republikerna har mötts av fördömanden från USA, EU och OSSE, men de kraftiga sanktioner som EU kommit överens om ifall Ryssland skulle invadera Ukraina kommer inte att utlösas.

Erkännandet kom efter ett långt tal av presidenten, där han bland annat påminde om att USA och Nato inte gått med på att underteckna det utkast till gemensamma säkerhetsgarantier för Ryssland och de båda motparterna, med försäkran om att Ukraina inte blir medlem i Nato.

Han pekade också på att Ukrainas regering inte implementerat Minskavtalet, som skulle garantera vapenvila i Donbass och ge Donetsk och Lugansk autonomi inom Ukraina. Istället tittar västmakterna, som pumpar in vapen i Ukraina, åt andra hållet när de fyra miljonerna i området beskjuts. I grunden för att de inte vill erkänna den väststödda kuppen 2014, som

genomfördes med hjälp av nynazistiska grupper, och tillhöra det alltmer nationalistiska Ukraina där ryska inte längre är officiellt språk.

Något som vår kontakt i Odessa som arbetar som lärare också kan vittna om, att undervisning på ryska numera är förbjuden, trots att knappt lärarna och ännu mindre eleverna behärskar ukrainska, vilket innebär ett stort merarbete för lärarna.

Putin skyllde också det faktum att de ryskspråkiga områdena i östra Ukraina överhuvudtaget hamnat på den ukrainska sidan gränsen på Lenin och de ryska bolsjevikerna, som han anklagar för att ha begått "antiryska misstag" och ha skapat det moderna Ukraina.